

Előfizetési feltételek:

Fizetendő Debreczenben.
Egész évre 2 frt
Fél évre 1 „
Községeknek 62 kr. évi postadíj előleges
beküldése után ingyen.
Egyes szám ára 4 kr.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:

Rózsá-tér 16-dik sz. házban, (kenyér-piacz)
Vilmos sörszarnoka szomszédságában.)
Kéziratok vissza nem adatnak.

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI

ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

Hirdetési díjak:

Négy-hasáboz petit sorért 5 kr; többszo-
rinél 4 kr.
Nagyobb és többszöri hirdetéseknek nagyon
kedvező engedmények tételnek.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.
„Nyilváltatás”-ben megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.
Hirdetések és előfizetések helyben a kiadói
hivataltól, Csáthy Fer. és Társai, Teleki
K. Lajos és László Albert könyvkereske-
desében, Budapest: Goldberger A. V.,
Blockner J., Eckstein Bernát és Haasenstein
és Vogler, Bécsben, Prágában Haasenstein
és Vogler, A. Oppel, Schalek H. és
Párisban, Hamburgban és Majnai-Frank-
furtban: G. L. Daube és Mosse-Rudolf
hirdetési intézetében fogadtatnak el.

Jeles, jó, elégséges.

— Julius 25.

A nyári évszak június havát jeles, jó, elégséges havának méltán nevezhetnők, mert a hosszú esztendő eme tizenketted részét az értelmiség körében, szavak ezre közül ez a három szó uralja.

Jelnek ez minden bizonnyal jó jel, mely arról tanuszkodik, hogy ugy a szülők, mint az ő példájuk után a gyermekek illő súlyt helyeznek a tanulásra és azoknak eredményére.

Jó jel különösen összehasonlítva a nem nagyon rég mult időekkel, a mikor bizony ez is másképpen volt, a mikor az ugynevezett „uri osztályban” sem szülők, sem agyerekek még kevésbé törekedtek a „tisztességes szakmákkal”, mikor ritkaság számba ment az oly uri gyerek, a ki szorgalmasan törekedett volna az abban az időben még „kitünőnek” nevezett legjobb osztályzat után, nem különben az olyan szülő is, a ki erre valami különös súlyt helyezett volna.

Hát hiszen uri — értsd dologtalan — világ volt, a mikor még tanulás nélkül is megélhettünk — mere pátrio hét szilvafa árnyékában.

Ámde nagyot fordult a világ: az urfi pálya hova-tovább soványabbban kezdett fizetni. Az ősi 7 szilvafából a fiuknak 4, az unokáknak 2, stb jutott, míg apránként hire-hamva sem maradt meg még az utolsó sem. A nemesi uri önértetnek sovány táplálékul még ugyan szerepelt — az ősi név, predikátum, az őt águ korona.

De ezek bármennyire tetszetős ékességek, nem feküdték meg a gyomrot s így jobban jobban erősült a vágy, a kenyér utáni munka nemessége versenyre kelt a predikátizmus, kutyabőr nemességével.

A kor szelleme kimondotta az ítéletet: a munka nemességének nyújtja a babért s a ba-

bér mellett a kenyeret, míg az ősi névnek imádói gazdag házasság, kártya és lóverseny stb. szerencse utáni vadászatok sikerében keresi az aprítani valót. Ez bizonyára kevésbé nemes sport, mint őseink sólymászata, bölény vadászata volt.

A gondviselés jóvoltából az efféle vadászatok kezdenek mindjobban szánandóbb alakokká válni, a középosztály nagy többségében a szorgalom, a munkásság lett vérmes eszköz-zévé az élet céljának, annak egyik jele az, hogy annyira nyelvére kapta a világ e szavakat jeles, jó, elégséges.

Jelnek ez igen jó, de eredménynek kevés. Kevés mert a szülők legnagyobb részénél ez minden. Szerintök ha jó a bizonyítvány, akkor jó a nevelés, jó a gyerek is. Ebben pedig végzetes tévedés rejlik.

Sajnos, az iskolában nyert osztályzat magában véve még a szorgalomnak, a kötelesség érzetnek sem helyes mértéke; sajnos, a tanárok és emberek barátságának, ellenségeskedésnek, lágy szívűségnek, indulatnak alávetett emberek s a jeles, vagy az elégséges nem kizárólag a tanuló igyekezetének érdeme, illetőleg hanyagságának eredménye, hanem a tanárban hatalomra jutott ama emberi tulajdonok exponense.

Vannak iskolák, a hol a jónak több értéke van, mint más helyen a jelesnek. Vannak iskolák, melyekbe a bukott tanulók menekülnek!

Azért nagy hiha a szülőktől, ha gyermekeiket az osztályzatokra nevelik.

Az ilyenekből tanáraik előtt képmutatók, hízolgók lesznek. S ha a tanár az ilyen tanulót megszereti, a jelest, a jót a szülők, a gyerek biztosra veszi.

Ne azért neveljünk gyereket, hogy ennyi, meg annyi jelest hozzon haza, hanem arra, hogy legyen bennök szorgalom, kötelességérzet, a szülők iránt szeretet. Az így nevelt gyermek elégségesse többet ér, mint a strébereskedés jelese.

A nevelésre, az az erkölcsi ember megteremtésre, a léleképítésre fektessük a fő súlyt s ennek fontossága felől ne hagyjuk megzavartatni magunkat a szülői általános hiuság azon ballépése által, hogy tanuló gyermekünkben kiváló osztályzat utáni hiu dicsvágyát ébreszszünk fel.

Kötelesség érző embereket, ne hiu stréberet neveljünk! Elégge rabja vagyunk ezen hiuságoknak, ne fertőztessük meg ezzel gyermekeink lelkeit is.

Az idei termés.

1896. július 25.

A milyen változó és különböző volt az időjárás az idén, épp oly változó termést várhatunk az idén az országban. A tavasz hosszú és zord volt, a nyárelő, különösen az elmúlt hetekben sok helyen nagyon esős és hideg volt, a mi a termést nagyban befolyásolta. Ezeket kívül viharok, jégeső és egyéb kalamitások tartották izgalomban a gazdákat, de ez nem csak hazánkban volt így, hanem a külföldön is és ez némileg vigasztalhatja gazdáinkat, mert a külföldi piac sem nyújt tisztább és jobb minőségű gabonát és így exportunk nem lehet veszélyeztetve.

Mindezek dacára az idei termések szebb reményekkel kecsegtetnek, mint az előző években, mert a mint a hivatalos statisztika, azután az egyes jelentések bizonyítják, az idei termés nemcsak, hogy a belső fogvasztás szükségletét fogja fedezni, hanem még a külföldi piacra is elegendő mennyiséget szolgáltat. Az idejéi termés idején. Hanem azt hisszük, hogy gazdáink óvatosság lesznek és nem fognak hallgatni a különféle híresztelésekre, hanem egy kis ellentállást és kitartást fognak tanusítani, nem fogják magukat az ágensek ravaszságának kiszolgáltatni.

Az igaz, hogy a gazda nehezen várja azt az időt, a midőn termését pénzzé tegye, de azért nem kell sietni, a termést elfecseirelni, mert egy szolid pénzintézetnél olcsóbb kamatra kap pénzt, mint a mennyit a termés hamaros eladásánál veszít. Épp ezt a körülményt használják fel az ágensek, mindenféle furfangot eszelnek ki akkor, ha tudják, hogy a gazdának pénzre van szüksége.

Ezért ezen fogások ellen tenni kell valamit, mert, ha a buza ára ujából 1—2 frttal esik, a középbirtokosok osztálya menthetlenül el fog pusztulni. Bekövetkezik az, a mit ma még mesének tartanak, habár szomorú valóság, a mezőgazdaság válsága.

Az idén szeptember hóban a gazdák nemzetközi kongresszust tartanak, annak lesz kötelessége módokat és eszközöket találni arra nézve, hogy a fenyegető veszélyt elhárítsa.

Főfeladatunk legyen az árakat emelni, a terheket redukálni s ez által a gazda jövedelmét növelni. Szövetkezeti alapon kell a gazdák érdekeit védeni s őket az élelmes ágensek körmei közül kiszabadítani, mert ma már odáig jutottunk, hogy a gazdának akkor sincs jövedelme, ha termése van és kétszeresen nincsen, ha rossz a termése. Tehát akármilyen körülmények merülnek is fel „semmi” a gazda bére, abból pedig éppen úgy, mint a „volt”-ból nem lehet megélni.

Ez ugyan szomorú állapot, de úgy van. Szó a mi szó a gazdának a helyzete mindig rosszabb és rosszabb lesz, ezt pedig engedni nem szabad. No de ne fejtessük ezt tovább, hanem lássuk, milyenek az idejéi termés kilátások és hasonlítsuk össze az előző évekkel.

	buza	rozs	árpa	zab
1896 mostani becslés	40.00	13.05	12.00	11.00
1895 végleg. eredmény	39.27	10.99	10.90	10.26
1894 „ „	39.62	15.58	13.11	10.92
1893 „ „	43.71	16.06	14.09	10.66
1892 „ „	38.65	13.33	11.63	9.81
1891 „ „	37.18	10.95	12.11	9.88

millió méterháza.
Összegezve az összes gabonaféléket a következő az eredmény: 1896-ban 76.50, 1895-ben 71.44, 1894-ben 79.24, 1893-ban 84.54, 1892-ben 73.43, 1891-ben 70.74 millió méterháza.

Ezekből látjuk, hogy az idejéi termés leginkább megközelíti az 1894-iki termést, de csekélyebb az 1893-iki termésnél. — Legkisebb termés volt 1891-ben.

Irodalom és művészet.

Az ezredéves kiállításra a következő hetekben, hónapokban még minden vidéki hölgy felrándul Budapestre, hogy élvezze az ezer év dicsőségét. Ez utra fel kell szerelni a ruhákat és nagy gondot ad a divat kérdése, mert elmúltak az idők, mikor a vidéki hölgyek falusias öltözeteikben jelenhettek meg a főváros utcáin. A mai társadalom meg-

Hogy mit végeztek, mit beszélgetének?

A fenti úgyról azt már nem tudom, Erről hallgat Kilió, a krónikás. (Megvallom én azt ösztönöz önöknek, Hogy mindazt, mit Olympról elmesélek Egy régi rongyos krónikában leltem, Mibe Kilió Zeusnak udvari Nótáriusa is jegyeztetett.) Elég az hozzá, hogy Zeus papa, Hébe, Junó és még a többi mind, Vételkedve állottak Mars vitéz. De Istenemre, oly jó dolga volt, Kapott mindent, mit szája megkívánt S a mit óhajtott, azt elnyerte mind. De mégsem, mindent meg nem kaphatott, Mert hát izé... Az asszony nagy bolond!... Értsük meg egymast. Lassan elmesélem Hogy volt, hogy történt. — Nos hát kezdjük el. Mars tábornok, midőn az orra ép Egészséges volt, mint annak előtte, A megtörtént elgondolkozott. Ó jött a lányával, udvarolt neki. Ha jól emlékszik, megcsókolta őt... Önök barátim méltán azt hiszik, Ha olvassák e kis történetet, Hogy Mars vitéz imádkozta Hébet, Hogy nála nélkül ő nem élhetett. Önök csalódnak, higgyék el nekem, Mert Mars vitéz nem kedvelé a lányt; Lépcső csak ez, melyen magasra hág, S rá lép ravasz, hideg meggondolással, Hogy az anyát könnyebben érje el. Az ifjú Mars Junóért égett ám. Azt vélte ő, — hogy jó sikert arasson — Előbb jó lesz a kis bástyát bevenni, Aztán bejuthat észrevétel nélkül A várba. Oh a terv kicsit hamis. ... Tudjuk már azt, hogy Mars tábornokunk Hébet miokból kísérté haza? S gondoljuk azt is, hogy a szép Junót Mért fogta el a féltékenykedés. Dehogy Junó Zeusnak tökfédjét Akarva ejté Mars orrára le?

TÁRCZA.

„Olympi élet.”

— Részlet egy vig elbeszélő költeményből, —
irta: **Falk Miksa Richárd.**

... Ebéd után volt. Jó Zeus papa Pamlagra dölve elnyújtózkodott. Díszt koronáját a sarokba dobta S imígy szólt: „Hera! Asszony! Hallod-e? Junó! Avagy mi istenek csodája!... Puczd ki azt a régi koronát, Már két hete, hogy tisztítatlan áll. Mily rend ez? Átkozott debella! Hiéna! Lajhár! Isten tudja mi... Tartasz cselédet és inast, leányzót S e bamba, bámész, csacska csöcselék Napszámra lopja itt a szép napot. Oldalbordám! Egyszer már rend legyen! Türelmem — hidd el — végképp elfogyott! Itt ur vagyok és én parancsolok. Hamar puczd a koronám!... E zokszavak után nyögött nagyot, Pár perczt multán nyugodtan hortyogott. Istenkirálynő, bájos, szép Junó Könnyes szemekkel gyorsan távozik. Sójajta kér egy-pár smirgel papírt, Kendőt, rongyot és több hozzávalót. S a koronát ölébe felveszi, Tisztítja ronggyal. Elfárad belé... Az utra néz és messze eltekint, „Hiszen pihenni most oly édes. A zsarnok alszik, van már nyugalom S e munkát kissé félben hagyhatom.” — Gondolja Junó. És a koronát Az ablakhoz teszi. Merengve néz, Hogy a futó indiskrétt napsugár, Miként vetődik vissza fényesen. Az ablak tárva, szabadon bocsátja A friss, üde, tavaszi, hús szelet. Junónak ez oly kéjesen esik.

Magába szívna mind az illatot, A mit a szép, rózsás piczinke kert Árasztott, telve sok szagos virágtól. ... De ni, ki jön amott az utcásarkon A csinos, ifjú Hébe lány megett? Mars tábornok, a híres hadvezér, Zeus papának bölcs minisztere. Csodálva nézi ezt a szép Junó. Hogyan? Hébe talán rosz utra tért? Hiszen kicsiny és iskolás leány, Most járja csak a felső tanodát. Igaz, néhány év és férjhez megyen. De Neptun-ugyse, ez már nem való, Hogy Mars az ifjú, híres hadvezér Ily apró lány után vetett szemet! (A szép Junó így féltékenykedett. Hja! De ma napság nincsen már csoda! Gyakran történik, hogy a szép mama Saját lányára féltékenykedik.) A lány és Mars a rácsotzathoz érnek, Búcsúra nyújtja mindkettő kezét. Junó, a párt tovább nem nézheti És készül most Hébet meginteni. A nagy Zeus álmában fölriad. Talán, Ugylátszik rosszat álmodott. A pamlagon nagyot rugaszkodik, Morog s ordít, miként a torka birja: „Puczd, puczd a koronám!” És Morpheus ismét lecsendesíti... Nem hallik más, csupán a hortyogás. A szép Junó e hangra megijed, Kapkod kezével. És őh szent egék! Zeus fedőjét úgy megdöngeti, Hogy az menten az ablakon kihull. ... Egy „jaj” kiáltás és néhány „segítség!”... S mit lát? Oh jaj! A fényes tökféd Mars hadvezérnek orrát széttré! ... Zeus fölébred... Szolga had szalad. A kis Hébe meg jajgat ott alant. Junó lefut, mily látvány, gyötrelme! Mars hadvezér ott fekszik elterülve. S körötte (mint a térképen szokás A vidám kis folyót jelezni)

Pataokban ömlik el a hősi vér. Mellette jajgat Hébe sirdogálva. „Doktort!” kiált. S az önfeláldozó Kicsiny leányka a finom batizst Zsebkendőcskéből készit két kötést. Leér Zeus, utána szép Junó És messziről siet már Aeskulap. Ott van Saturnus, Janus és Apolló, Pallas, Athene, Thenis, Morpheus. Egész Olymp! A szolgák és urak Az áldozat körül sereglenek. De Aeskulap nem teketóriázik Az ájult Marsot fölébresztgeti. „Ki tette ezt?” — kiálta bösz Zeus — Marsomnak orrát őh ki törte be? Ez vakmerőség! Szörnyű gyilkolás! Ki volt a bűnös? Hát feleljetek!”... A sápadt Junó ilyképp válaszol: „A rosz, bibás csupán csak én vagyok. Te fölkiáltál és én megremegttem. A koronát az ablakon kiejtettem...” Szegény folytatná, ám a nagy Zeus, Mint tiz sakál üvölt és kiabál: „Hiába persze, az már ugy vagyon, Kérdések nélkül régen tudhatnám: Baj van, betört az orr: „Chercher la Famme.” Ügyetlen Junó nem tudtál vigyázni? No jól van hát! Vigyék már előre. Királyi lakba fektessétek őt! Itt ért a baj kedves miniszterem, Itt leszen orrod majd ismét egész. — De Junó, jó hogy lányomról beszélek: Mert Hébe lányunk, hogy került ide? Mint hallám, Mars gyakran kísérgeti. Mi lesz hát ebből? Nem uyilatkozott? Anyja te vágy, te vagy a garde-dáme. Vigyázz rá mondom és mostan előre, Vigyázz Junó a lány becsületére!...”

A házastársak és a kis leány,

kívánja, hogy a vidéki hölgyek is kifogástalan öltözetben forogjanak a kiállítás területén és chic-es ruhái semmivel sem maradjanak hátra a fővárosi hölgyek köntöseitől. Ellenkezőleg izléses öltözetekkel kell, hogy felköltsék a fővárosi hölgyek figyelmét is. S milyen könnyen tájékozhatják magukat a vidéken lakó hölgyek is a legújabb és legjobb felől, mit a divat újat és szépet naponta felkarol, — ha „Az Évszak” elegáns és szép divatmintái után kézzel, vagy készített ruháikat. Nincs titka a divatos, jó izlésű, olcsó és észszerű öltözködési kérdésnek, melyet „Az Évszak” célirányosan meg nem oldana. Azért, mint legjobb tanácsot csak azt ajánljuk, rendeljék meg maguknak a legolcsóbb, legszébb és legújabb divatot mindig legelsőknek közli divatlapot: „Az Évszak”-ot, mely a női divaton kívül felkarolja a férfienemű (patyolat) és gyermekdivatot is. Megrendelésekről a lapra elfogad a kiadóhivatal, Budapest VI. Király-utca 110, minden fővárosi és vidéki könyvkereskedés, továbbá minden postahivatal. Ára egész évre csak 4 frt, negyedévre 1 frt. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra szívesen küld.

Előfizetési felhívás. „A magyar korona országainak mezőgazdasági statisztikája” című munkára. E mű, a mint czíme is mutatja, nem szorítkozik a szorosabb értelemben vett Magyarországra, hanem felöleli Horvát-Szlavonországok adatait is és így az egész Magyarbirodalom mezőgazdasági viszonyainak fogja teljes és hű képét nyújtani.

Az egész öt nagy kötetből fog állani, körülbelül 840 főlő iv terjedelemben.

Az első kötet a területet művelési ágak szerint a hasznos házi állatok számát, a fontosabb állatnemeket ivar és kor szerint is, az igás fogatokat a vonóerő megkülönböztetésével stb.

A második kötetet egy kimerítő Gazdaczimtár képezi. A harmadik kötet az 1895. évi aratás és szüret eredményéről számol be.

A negyedik kötet az összeírás alkalmával az egyes gazdaságokról tudakolt részletes adatokat, a birtoklás jogcímét és a gazdaságok nagysága szerinti kettős kombinációban fogja nyújtani, úgy tudományosan feldolgozva, mint táblás kimutatásokban.

Vége az ötödik kötet a községek, járások és vármegyék általános gazdasági viszonyait megvilágító adatokat és a levont tanulságokat fogja tartalmazni.

A földművelésügyi magy. kir. miniszter ur mind öt füzetnek az árát a terjedelemből képest lehetőleg mérsékelten 20 frtban állapította meg:

Azonban mind az 5 kötetet 16 frton szerezhetik meg: a földművelésügyi miniszterium alá tartozó összes hivatalok, intézetek és azok tagjai, az összes vármegyék és városi törvényhatóságok, járások és községek, nemkülönben az összes vármegyék és járási mezőgazdasági bizottságok tagjai, A gazdasági tanintézetek, földműves iskolák és azok tanári kara, a gazdasági egyletek és körök s azok tagjai, továbbá a mezőgazdasági statisztikai számláló ügynökök és a községi (körjegyzőségi) összeíró bizottságok tagjai közül mindazok, kik az összeírás alkalmával a járási főszolgabíró igazolása szerint magukat különösen kitüntették.

A megrendelések legkésőbb f. évi augusztus hó végéig az országos magyar kir. statisztikai hivatalhoz (Budapest, V. ker. Akadémia-utca 12. szám.) küldendők be. A ki a megrendeléssel az előfizetési pénzt is beküldi, annak a mű kötetet portómentesen fognak megküldetni.

Azt nem tudom. El senki sem hiszi. De hát ki tudja? Mert a szerelem Az utakat nem válogatja meg...

...Szép este volt. S a fényes holdvilág Barátunk Marsnak fekhelyére sűt. A seb gyógyult, fellábadt a beteg És hogy ne unja Mars vitéz magát A bájos Junó fenséges királyné Mulattatá és vigadott vele.

Miként sajnálom Mars miniszter ur, Hogy én okoztam ezt a szörnyű bajt, Mi őnt most, sajnos, arra kényszeríti: Nálunk legyen és én ápoljam őnt. A mint elhallgat, Mars szemébe néz, Dobog szíve és hangja megremeget, El-elakad, forró hévvel beszél:

„Oh asszonyom, felséges szép királyném! Bocssássa meg, ha vakmerő leszek! Midőn ezt mondom, úgy örvendezem, Hogy önnel én itt kettesben vagyok. Mily élvezet lehet a lét kegyeddél, Mily boldogság szemébe betekinteni! Mily boldog az, ki őnt, bájos Junó, Birhatja és ki őnt mellett lehet!” Junó pirul, lesütve szép szemét, Hallgatja Marsnak mézédés beszédét, Liheg és keble mint hullámözön, Gyorsan emelkedik be-ki.

(Discretionál megfogom önöknek Barátunk Mars oly jól számított, Junó szíve már lángra is kapott) Midőn Mars látta, nem beszélt hiába, És hogy már tőle messze nincs a cél, Így szól Junóhoz: „Édes angyalom! Ohajtod-e hogy boldogok legyünk? Kívánod-e, hogy ifjú életet Amor barátunk csókkal fűszerezze? Oh nézz körül hát! Meddig tart az élet? Fenségesek, bár múlandók vagyunk. Az év olyan, mint rópkék pillanat, Mily gyorsan jó, oly gyorsan távozik;

A Szalay-Baróti-féle milleniumi nagy-szabású dísz emlékműnek, a „Magyarok Történeté”-nek most vettük kiadókól a Lampel Róbert-féle (Wodianer F. és fia) budapesti kiadócségtől (Andrássy-ut 21. sz.) a 42-ik füzetét. Ez alkalomból a napi sajtó által is többféle alakban közölt azon kitüntetésről emléksznünk meg, melyben a derék kiadó cég egyik tagja Wodianer Arthur részesült már két ízben azzal, hogy őt ő felsége a király egyik látogatásával a kiállításnak megszólításával tüntette ki, elismerésül azon messzekiható irodalmi működésért, melyet a Wodianer cég évek hosszú során át fejt ki irodalmunk és közművelődésünk emelése körül. És a legmagasabb elismerés helyén és méltó volna még akkor is, ha a kiadócség nem lép vala mással a kiállító sorába, mint éppen csak a milleniumi évben teljesen megjelenendő „Magyarok Történeté”-vel. — A most hozzánk érkezett 42-ik füzet tovább viszi a Ferdinand és János ellenkirályok közötti hosszadalmas versengésnek tragikus és fondorlatos eseményekben oly gazdag történetét, mely Jánosnak, az utolsó nemzeti királynak 1540-ben bekövetkezett halálával érte csak végét. Aztán következnek Ferdinánd királynak a törökök ellen viselt szerencsétlen s jórészt kudarcos hadjáratát és más oldalon Fráter Györgynek, mint a János fia gyámjának és az erdélyrészi birodalom kormányzójának viselt dolgai, mondanunk sem kell, hogy az előadás szokott élénksége az olvasást valódi élvezetű emeli, mint a hogy képdísz dolgában e füzet sem marad hátrább a többinél. A külön nagy műmél-lékleten kívül, mely Budavár 1686-iki ostromát ábrázolja, különösen Mária királynának egy fénykép-fel-vételű szép mellszobra vonja magára figyelmünket. A többi érdekesebb-érdekesebb illusztrációk pedig a következők: Szulejmán szultán arcképe. János király aránya. Fráter György aláírása. Izabella királyné aláírása. A régi Fehérvári kapuzáró köve Török Bálint monogramjával. Bégendorf Vilmos emlékére. Buda 1841-ben a Duna felől. Buda 1841-ben a hegyek felől. I. Ferdinand arcképe idősebb korából.

Karcolatok.

— Innen, onnan, mindenünne. —

Beköszöntött a — kánikulla.
Van is olyan hőség, hogy csak ember kell hozzá, a ki állni tudja.
Ember pedig akad nagyon nagy bőséggel, mert ember lesz mindig, a míg — foka akad.
Hanem a nagy melegből a tél javára szívesen elkönnyelnék vagy — 100 százalékot.

Tehát: a városház vagy épül, vagy nem épül.
Hogy aztán épül-e, vagy nem épül? azt emberi elme nem tudja elgondolni.
Azért, mert az emberi elme véges, de a városház építésének ügye — végtelen.

Csuhaj! Selyem az élet!
Van már két orfeum, egy czirkusz, meg sok zeneestély.

Igy van aztán értelme annak, hogy egy nyáron több martinkai nevű bor fogy el, mint a mennyit a Martinka két év alatt teremni bator.

Debreczenben már két kálvinista lelkész kapta meg érdemeiért a — nemesi rangot.

Ne engedd hát, hogy sivár életünk Igy muljon és így szökőkössön tova.
Oh légy enyém, hacsak egy pillanatra!
Jöjj hát karomba szép szerelmemem
És mond nekem, mit én sugok füledbe:
„Szeretlek Junó, csak téged szeretlek!”
... És kéjesen foná körül Junót,
Ki ittasan a karjába borul.
Csókolja őt susogja elhalad:
„Szeretlek óh Mars!”
... S aztán egy kiáltás...
... Az ablakon bekandikál a hold
S mosolygva mondja: hogy a nő bolond....
Mert jó Kló e kis történetet
Pár év után, de mégis csak megírta,
Zeus papától számkíűzetett....

Furcsa asszony.

A vonat egyhangú zakatolásával haladt az állomásra. Az utasok nagy részét elnyomta az álmatlanság szendere, lepihentek oda, a hova lehetett. Többen közülök fenvirasztottak s beszéltek mindenről, időről, leányokról, néppártokról és a többiről össze-vissza.
En egy sarokban valami új novellát olvastam. Ha beleuntam, letettem, aztán hallgattam a kisse bosszantó, ingerlő horkolásokat.
Egy állomáson beszállott egy ötven évesnek látszó, borotvált arcú ur. Mellem telepedett. Az utasoknál meg van az a különben illetlen szokás, hogy az utasok kérdegetődnek, ki hova utazik. Éu is illetlenkedtem.

— Hová méltóztatik utazni?
— En uram?
— Igen.
— Utazom, de magam sem tudom hová. Nekem úgy tetszett, mintha e kijelentésben valami szomorú volna. Olyan nagy boldogtalanságról beszélnek a szemek, hogy az ismeretlen utast megsaj-

Hát a többi négynek nincs még — érdeme, ha pedig debreczeni kálvinista pap lett is belőlök?

A budapesti híres kaszszabetörök elsőkre, Debreczenben is megfordultak.

A rendőrség nem vette észre.

De elfogva őket — a vasuton mégis megte-kintették.

Nehogy a mikor újra elsőkre itt járnak — elmeneküljenek.

Hja, nem lehet minden leányt megcsókolni!

Hogy lehetne mindenféle szökevény rabot elfogni!

Csodadoktor telepedett le Debreczenben.

A közönség csak úgy tódol hozzá, hiába írták a lapok, hogy Tápai uram ilyen meg olyan — schwindler.

Hiszzen van ez másokkal is, ha — ujak.

Uj szita mindég szegen függ, még ha a rend-őrség gyöngíti is a — szeget alatta.

A kánikullában legtöbb kára az ujságtróknak és a kiadóknak van.

A kiadóknak azért, mert nincs elég hirdetés.

Az ujságíróknak meg azért, mert a kevés hirdetés miatt sokat kell — ollózni, pardon! irni!

Ilyen rossz időben aztán, ir az ember arról, hogy miért filkóznak a csavargók a hús temetőben, miért nem locsolják a házak elejét, miért nincs ez, miért van az.

Szóval most az anyagot — gyártani — az első.

Hát bizony nehéz ám ilyenkor — karcolatot is írni.

Pedig van ám elég humoros dolog.

Ott van például a városház építés ügye.

De ez már „Nebántsvirág” lett.

Vajon ki a Floridorja vagy a Czelesztinje?

Legszébbek most az esték.

A kinek pénze van, eszik jeges-kávét, iszik jégbe hűtött italt.

A kinek nincs pénze, annak szabad a festett fagyalt előtt — hűsölni.

Hja, kiki úgy élvez, mint a zsebe, meg az esze engedi.

Persze.

HÍREK.

Ibolya — kánikullában.

Előttem van egy hervadó — ibolyaszál, talán egyik könyvem lapjai közül esett ki s itt hagyta íróasztalomon.

Odakünt zengeteg a hőség, a sűrű falombok mint köziklik mozdulatlan állanak s a levegő néma mint a tenger fenekén mélyen nyugvó kavics.

És előttem ibolya! Ibolya a kánikullában!

És úgy tetszik, mintha az elzárt ablakon keresztül friss, üdítő májusi levegő legyintette volna meg arczatot.

Az, az! Májusi lég az, telve ákácza és ibolya illattal.

Hát csakugyan virágzik már az ákácza, hát csakugyan illatozik még a tavasz hirnöke a bájos ibolya?

náltam. Kérdeztem tovább, bár nem tudtam, czélhoz vezetnek-e kérdéseim, meg fogom-e tőle tudni titkát.

— Ugyebár unatkozik otthon?

— Fürdőre megy, a hol ilyenkor olyan szép az élet. Szép vidék, kellemes levegő, jó cigány, naiv asszony tudja ilyenkor az embert feléleszteni. A sok fürdőből azt sem tudja az ember, melyiket válassza. Bizonyára uraságod is azért nem határozott még abban, hogy hová is kellene menni.

— Határoztam már és fáj nekem, hogy határoztam, hogy határoznom kellett.

— Nem értem.

— Meg fog érteni. Ön fiatal ember. En sem vagyok öreg, de az asszony és csapások tetek ily öreg arcznak. Mindenesetre korosabb vagyok, mint ön, több tapasztalatom lehet, hogy e beszéd, melyet most elmondok hatással lesz önre s hasznát veszi.

— Megköszöntem szívességet.

— Ne köszönje. Nincs abban köszönet.

— Ezelőtt 15 évvel roppant kedvezett a szerencse. Itt a vidéken előkelő állásom volt. Mint fiatal ember megfordultam a társaságokban és egy helyen megismertem egy kedves arcú leányt. Hogy elől kezdjem haja fekete volt, mely rendesen illett fejére, göndör fűrtjei fehér nyakára. Eperajka minduntalan mosolyra nyílt, mely biztatott s elkomorított engemet. Vére olyan volt, mint a mi a fiatal embereknek tetszik: tüzes, fekete szemében valami csudás sugár ragyogott, mely megvilágította szívem világát. Egy szavában benne volt egy tulvilági élet boldogsága s higgye el uram akkoriban egy szaváért odaadtam volna az eget, s minden menyországot.

— A szeretet mindig szeretetet vonz, ezt úgy hittem. Hittem, hogy ő is szeret. Tudja, bátor vagyok s bátorságommal, állásommal rövid idő alatt célt értem, megkaptam a leányt feleségül.

— Hiányos állítás a poeták dala a házasságról. Nem tudják igazán leírni. Lehet, hogy érezni tudják, én is úgy voltam.

— Éreztem, hogy boldog vagyok, éreztem, hogy a házasság élet, melyben a férfi szelleme együtt

Az én két kedves virágom, melyek annyi édes bus emléket költenek bennem föl.

Öreg ákáczfánk! Hát megint örömeiket hoztál nekem, mikor minden virul a tavasz pompájában?

Oh, be jól esik élvezni virágod illatát s mily bájosan üde az első ibolya szál.

Ringassatok álomba, hadd álmodjam vissza ifjuságom bűvét, báját, illatát és boldogságát az első szerelemnek.

Ugy... ugy... Érzem üdvét.... Mi boldog vagyok...

— Tessék felkelni, elmúlt 3 óra, — elkésik a hivatalból.

A cseléd hangja volt!

...Eh, csak egy ebédutáni álom! Nincs ibolya, nincs ákácsvirág, de van 36 fokos disztó meleg, mely elaltatott ebéd után.

Van is költészet, mikor a kánikullát nyögjük!

Némó.

— **A városház építésénél forduló** pontra érkezünk. Ugy lehet, hogy jó időre el fog maradni, mert az építés foganatosítását vagy elhagyását a tanács, az újabb beérkezett fellebbezések alapján a folyó hó 28-án tartandó közgyűlés határozata alá bocsátja. Érdekes, hogy B la u Gyula vállalkozóval már alá van írva az építkezési szerződés s az állványok is ott vannak! Az a terv merült föl, hogy a városház megmaradjon e mai alakjában s a Kisuj-utca torkolatában új épület emeltessek s abban alól boltok, felül hivatalok lennének. — No majd eldöl 20-án.

— **Katona dolog.** Nehéz napok járnak most a katonákra, kik napról-napra nagy gyakorlatokat tartanak. Közelebb vizsgálta meg a 39-ik gyalog ezredet Br. S c h ö n f e l d tábornagya több kiváló tábornokkal s megelégedését fejezte ki Tekintettel a forró időjárásra csütörtökön egész nap pihen az ezred. Hja ez katona dolog! De nem soká jön aztán az aranyos szabadság!

— **A díjnokok mozgalma,** hogy belépjenek a fővárosban lévő országos nyugdíj intézetbe, városunban is megkezdődött s az ügy a hétfőn este tartandó gyűlésen egy lépéssel tovább megy. A belépti izek akkor számoltatnak el s ugyanakkor beszél meg a további teendőket. A gyűlést M á r k Endre ügyvéd, mint elnök fogja vezetni.

— **Nagy népnépnepély** lesz holnap d. u. a nagyerdőn, melyet a vendéglőt bérlő urak rendeznek egy kiváló bizottsággal jótékony czélokra. Csak a legfőbb rendező el ne rontsa egy takaros — záporral.

— **Szép indítvány a tanítóknak.** A Gönczy-egyesület — melyet tudvalevőleg Hajdu-megye tankerületének tanítói alakítottak — közelebb tartotta milleniumi diszgyűlését, melyen Thót László, debreczeni r. kath. tanító s a hazai tanügy érdemes bajnoka, nagy fontosságú indítványt terjesztett be. A diszkozygyűlés által egyhangulag elfogadott s a vallás- és közoktatási miniszterhez is fölterjesztendő „Indítvány” szó szerint így hangzik: Tekintve, hogy az országos tanítói nyugdíj-alap már ez idő szerint is megközelíti a tizenkét millió forintot, tekintve, hogy a tanítók életerőt emészto és rövidítő terhes foglalkozása mellett a negyven évi hosszú szolgálat után a teljes nyugdíj élvezhetését csakis kivétel képen engedi meg a sors kegyeltjeinek s így a nyugdíj élvezhetése hazai tanítósá-gunkra nézve ez idő szerint „pium desiderium”-ot képez; tekintve, hogy a hazai tanítóság, ha valaha, egy e millenáris évből megmutatta, hogy a nemzeti szellem ápolásában és fejlesztésében a hatalmas és büszke székes-fővárostól kezdve az utolsó magyar faluig, mint egy test és egy lélek, mily hazafias lelkesedéssel és sikerrel tud vállaltva közremunkálni; tekintve, hogy a hazai tanítóság keservesen szerzett filléreinek egy igen számbevehető részét a

halad a nőével, nem cserélhető fel semmivel a világon. Ha lefesteni tudnám azt az életet, akkor fogalma lehetne boldogságomról.

— Volt feleségem, a ki akaratomat respektálta és édes meglepéssel fogadta a parancsomat. En megtettem neki mindent, szóval mi éltünk egymásért.

— De nézze csak fiatal ember, szólt az ismeretlen utitárs, odakünn hogy esik az eső. Az imént még szép volt az idő, most kanyargó port vert fel a szél, zivatar lesz, tönkre teszi a pompázó virágokat. Erről jut eszembe, hogy ilyen volt az én életem is boldog voltam.

— Élttem folyását egy zivatar zuzta szét. Olyan zivatar volt az, melyet idő nem gyógyított meg soha s nem is gyógyít meg itt az életben. Az fáj nekem, hogy boldogságomból csak egy felvonást játszottam, az ifjúkorét, a második felvonást kifütyülte egy csábító, a harmadikat pedig leltem vihára teszi tönkre. Ugy történt, hogy egyszer a városba gazdag külföldi utazók érkeztek. Volt köztük egy francia, a kit nóm megszeretett, a ki nómot megszöktette. Menekülöm kellett a városból, mert a közönség élesen bírálta meg azt, a kit én szerettem, aztán meg én nem is tudtam elfeledni.

— Elképzelheti, mit érezhettem én akkor.

— Többbször irtam neki, ő hallgatag volt. Már-már feledni kezdtem őt, midőn most egy hazai lap rövid hirciben azt olvastam, hogy nóm és leányom, ki most 18 éves, a nyomorral küzdenek, mert szélhámos urát sikkasztásért becsútták, s hogy ez az asszony Magyarország felé menekült, mint a ki részt vett a sikkasztásban.

— Azt hiszem megtalálom őket, vénségemre megbocsátok neki.

Ezt mondta el. A beszéd kisse meghatott. A legközelebbi állomásnál kiszálltam, ő tovább ment.

Gyakran elgondolkozom, vajon milyen lesz a 18 éves leány, azt mondják: „az alma nem messze esik a fájától”.

nyugdíj-alap veszi igénybe s így gyakorta a betévi falatot vonják el tanítóink maguktól és családjaiktól, csakhogy nyugdíj-kötelezettségeiknek eleget tessenek; tekintve, hogy az országszerte beállott tanítóihiánynak egyik legfőbb oka a minimális fizetések kétségbeesetten számalomra méltó csekélységén kívül a nyugdíjévek számainak beláthatlan hosszúsága, tiszteletteljesen indítványozom, hogy: mély hódolattal keressék meg a nagyméltósági m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszterium és a törvényhozás, hogy a tanítók nyugdíj-jogosult éveinek számát 26,000 tanító égbekiáltó kérelmére millenárius ajándékként 40 évről 35 évre leszállítani kegyeskedjék s így ezáltal millenárius dícsőségünk világfonta koszorójába egy újabb levélke beillesztése által a nemzeti élet életfáradt napszámosságaiat verejtékes munkáját megkönnyíteni s e szent Haza földjéhez őket még szorosabban kapcsolni méltóztassék.

— **Eljegyzés.** Spitz Helénak a. Spitz Ignác volt kisvárdai kereskedő bájos leányát eljegyezte Ehrlich József ur Budapestről.

— **Az adózók érdekében** az 1896, 1897, 1898. évekre Péterfia-utczában kivetendő III. osztályú kereseti adókirovatú lajstrom folyó év július hó 20-tól a Hungária épület II-ik emeletén lévő adókirovatú osztályánál 8 napi közszemlére kitétetett és az adókirovatú kiizottság működését a folyó év július hó 28-án a városbáza kis tanácsstermében az alább kitűzött napokon reggeli 8 órától a következő sorrendben fogja megtartani és pedig: folyó év július 28-án 1-től 60 tételig, 29-én 60-tól 120 tételig, 30-án 121-től 180 tételig, 31-én 181-től 363 tételig. Ennél fogva figyelmeztetnek a Péterfia-utczai kerületben lévő III. oszt. ker. adó alá tartozó adózók, hogy a közszemlére kitétt lajstromot saját érdekében megtekintsék.

— **Gyász.** Részvétellel vettük a következő gyászjelentést: Özv. Szeremlei Józsefné Váry Piroska, valamint gyermekei Jakucs Sándorné Szeremlei Piroska férjével és gyermekeikkel Sándorral, Piroskával és Laczikával, Szeremlei Barna, Karap Sándorné Szeremlei Rózsa férjével és leánykájukkal Jolánkával, Szeremlei Béla és Gyula egy maguk, mint Dr. Szeremlei Mihály, Sámuel és Lajos mint testvérek, Váry Gyula mint sógor és az összes rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel tudatják, hogy a felejtethetetlen kedves jó férj, atya, nagyatya testvér és rokon Szeremlei József h. bősörményi ev. ref. lelkes, az alsó-szabolcs-hajdúvidéki ev. ref. egyházmegyének 13 éven át volt esperese, volt orsz. zsinati és egyetemes conventi képviselő stb. életének 62-ik évében, kinos szenvedés után ma este fél kilenczkor jobb létre szenderült. A drága halott hült tetemei egyházunk szertartása szerint f. hó 23-án d. e. 9 órakor fognak a templomban tartandó ima után az örök nyugalom helyére kísértetni. Hajdú-Böszörmény, 1896 július 20-án. — H a n k e Emil köz- és váltóüggyvéd, a depr. róm. kath. egyházközségi bizottmány, iskola-széki tag és a Theresiánus róm. kath. árvatartó intézet pénztárnoka 45 éves korában elhunyt. Hült tetemei folyó hó 26-án délután 5 órakor fognak Teleky-utczai 2173. sz. háztól a róm. kath. szentegyház szertartása szerint a Szent-Anna-utczai róm. kath. temetőben levő családi sírboltba örök nyugalomra tétetni. Béke poraikra.

— **A kis vasut** Kossuth-Nap-utczai vonala már épül. A munkával oly gyorsan haladnak, hogy a megnyitás 4—5 hét múlva várható. A sinek már a Szent-Anna-utca végéig vannak lerakva a végponttól.

— **Mai számunkhoz** mellékelve csatoljuk vidéki t. előfizetőinknek Kegyes Ferenc most megnyitott, jó hírnevű sarkokrátáros cég hirdetési mellékletét. Jutányos ár, szolid áruk ajánlják nevezett céget az arra utalva lévő n. é. közönség figyelmébe.

— **Az udvarok vizsgálása.** A melegebb idő beálltával a háztulajdonosok jól tesszik, ha rendőri szigor nélkül is rendben tartják udvarjaikat s különösen egészségi szempontból kívánatos, hogy az udvarokat és a ház elejét naponként legalább kétszer, reggel és este fellelősségteljesít. A rendőrség közelebb kerületenként vizsgálja meg az udvarokat, hogy azok tiszták-e s minden ház udvarán megvan-e a tűzrendészeti szabályrendeletben előírt vízzel telt hordó, vedér s az ereszig érő létra. A hol a vizsgálat során a rendőrség ezeket nem találja meg, ott igen természetesen érzékenyen büntetik meg a tulajdonost.

Ingatlanok forgalma.

(A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságánál).

— 1896. július 14-től július 19-ig. —

Dienes Barna és neje Pusztai Ilona veszik Vecsey Imréné Csanády Piroskától ennek majorsági földjét 10,000 frtért.

Décsi Sándor és neje veszik özv. Magoss György eseti gondnoktól ennek boldofalvai szőlőjét 1375 frtért.

Budaházy Lajosné született Paksy Cecília ácsi Molnár Erzsébet Kozma Péterné és társaitól vették halápi kaszállójukat 3000 forint vétel-eréért.

Ujvári Vándorne szül. Nagy Mária veszi Ujvári Sándortól ennek homokkerti szőlőjét 250 frt becsértékben.

Kis lutri. 1896. július hó 22-én.

Prágai	6	40	81	23	10
Szebeni	52	72	67	20	73

Debreczeni piac.

Gabona árak. 1896. márczius hó 17-én.

		Felső ár	Közép ár	Alsó ár
Búza	mm.	6.—	5 80	5.70
Kétszeres	"	4.50	4.45	4.40
Rozs	"	4.70	4.65	4.60
Árpa	m.	3.30	3.25	3.25
Zab	"	5 20	5.15	5.10
Tengeri	"	4.20	4.15	4.10
Köles	"	—	—	—
Köleskása	mm.	—	12.—	—
Burgonya	"	2.—	1.60	1.40

Szarvasmarha és lóvásár.

Ló felhajtattott 987 db, eladatott 495 db.
Marha felhajtattott 1214 db., eladatott 605 db.

Húsárak.

Marhahús egy kiló 38, 44, 54, 56, (kóser) 60 kr.
Borjúhús 56—60 kr. Sertéshús 46—56 kr. Juhhús — kr. — Szalonna métermáza 48—50, — háj 48—50 frt.

Tűzifa: 1 öl tölgyfa 13 frt, nyárfa 7.50 frt.
Felvágatás 2 frt 40 kr, szállítás 1 frt 20 kr.

Szerkesztői üzenetek.

L. D. Arról a vasuti esetről mi is hallottunk. Kell valaminek benne lenni.

B. S. Ne csudálkozzék, hogy az a derék, tevékeny férfi oly sok mindenre ráér. Be tudja osztani idejét s van benne érdeklődés. Bár sokan volnának ilyenek!

P. Vilmos. Zsombolya. Levele minket is igen levert; erőt, s ha csakugyan bekövetkezik a katasztrófa — vigasztalást kívánunk. Két költeménye maradt jövőre. Csak ne oly szomorut! A viszontlátásig! A lap meggy.

Sz. A. urnak. Szbszl. A Szabolcska Mihály urhoz irt vers csak a jövő számban jöhet.

F. M. urnak Hlybn. Pompás, bár néhol elnyújtott. — Mások is legyen szerencsénk.

R. I. k. a. Klnodi. Örömmel üdvözljük a körünkben. Látogasson meg gyakran.

B. B. Tényleg úgy áll a dolog, hogy nyáron nagyon meleg van, télen meg nagyon hideg. Afrikában nem így van. Sétáljon oda s ott hőbb szerelmi verset faraghat. A mostanit is viszi a debreczeni Sámum!

A szerkesztésért felelős

a kiadótulajdonos: **Zicherman Herman.**

NYILTÉR.

Hamisított fekete selyem. Égessünk el egy kis mintát a venni szándékoló selyemből s a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödrödik és csakhamar kialszik, maga után csekély barna hamut hagyván; addig a hamisított selyem (mely zsíros színű szalonnás lesz és könnyen törik) lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festanyagtól telítetten tovább izzanak) és sötétbarna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödrödik, csak meggyöngyösül. Ha a valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik; a hamisítvány nem. **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, házhoz szállítva, postabér- és vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat akár egyes öltönyhöz való akár egész végeket valódi selyem szöveteiből. Svájcba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Vese, húgyhólyag, húgydara és közsvenybántalmak ellen, továbbá a légző és emésztési szervek hurutos bántalmainál, orvosi tekintélyek által a

Lithion-forrás

Salvator

sikerrel rendelve lesz.

Húgyhajtó hatása!

Kellemes ízű! Könnyen emészthető!
Kapható ásványvizkeszekedekben és gyógyszerárakban.
A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.

Közönséges

és légmentesen zárós

befűző üvegeket,

jégszekrényeket,

kerti és függő

lám pákat,

ebédlői- és szalon

faldiszeket

teljesen

gyáriáronszállit

ifj. Pájer József

üveg-, porcellán-, lámpa-, és konyha felszerelések nagy raktára.

Debreczenben. (328) 28—?

Érdemjel a chicagói világkiállításról.

AZ ELSŐ KÖZVETÍTŐ- ÉS TUDAKOZÓ-INTÉZET ZICHERMAN H. irodája, Rózsa-tér 16-ik sz. a.

156. sz. telefon állomás.

Fűszer-üzletbe vidékre egy jóházból való fiú, azonnal felvétetik; értekezhetni a kiadói hivatalban.

Alkalmazást óhajt. Egy jó családból való, a legjobb korban levő, hivatalnok özvegye, a ki a magyar és német nyelvet birja és óvadék-képes, egy neki megfelelő tisztességes állást óhajt. Vidéki ajánlatok előnyben részesülnek. Felvilágosítást nyújt irodám.

Eladó tekeasztal (Billiárd). Egy használt teke-asztal, 10 dákó és 3 labda, kedvező feltételek mellett eladó. — Értekezhetni irodámban. (441.)

Fűszerüzlet jömenetű Ujfehértón szabadkézből eladó. 495.

Kiadó fűszerárú és bormérő helyiség a Homokkert I-ső járásában. Értekezhetni irodámban. (494.)

Kiadó lakás. A Péterfia részen egy utcai lakás — 2 szoba, előszoba — kiadó. (214)

Egy 8 lóerejű „Hornsbí”-féle cséplő garnitúra teljes felszereléssel előnyös feltételek mellett eladó. (493.)

Nevelőnek ajánlkozik egy nyugalmazott ev. ref. tanító. Bővebbet irodámban. (594)

Szepességi középkorú művelt nő, mint nevelőnő vagy bonne — alkalmazást keres. (595.)

Homokkertben 3 szoba, konyha, kamara kiadó. (591.)

Kiadó. Egy bolthelyiség több lakszobákkal, két raktár egy irodával.

Fűszer üzlet a legjobb helyen családi körülmények folytán eladó. (473.)

Eladó. Gázmotor 2 1/2 lóerejű, 2 vashenger állvánnyal és szerelvényekkel. — Értekezhetni irodámban. (491.)

Ebesi szántóföld 15 nyilas, 10 hold dohányengedéllyel eladó, esetleg kiadó.

Péterfia részen, közel a honvéd laktnyához, több jó karban lévő lakosztályt tartalmazó ház eladó. (581)

Kosztosok házhoz járva, vagy kihordani kedvező feltételek mellett elfogadtatnak.

Kereskedő segédek minden szakmából, azonnali alkalmazásra megrendelhetők.

Eladó ház. Timár-utczán egy ház 8 szoba, 5 konyha, 28 öndódi földjével együtt eladó. (590.)

Eladó ház. Családi körülmények folytán Nagyny-utczán egy ház eladó. A ház 500 forintot jövedelmez, a feltételek igen kedvezők. (588.)

Külön udvar. 3 szoba hozzátartozókkal, berendezett fűszer-üzlettel, folyó év május 1-től kiadó. (488.)

Három jókarban lévő könnyű kocsik eladó. (490.)

Eladó

13,000 első osztályú tölgyfa-küllő

18 frtjával számítva ezer darabját

Debreczenbe szállítva,

16 frt 50 krjával számítva ezer darabját

a színhelyen átvéve.

Értekezhetni **Benedek Mátýásnál**

Ér-Mihályfalván.

(155) 2—2.

Kis-Szepesen 27 hold tanyaföld legelővel, jó karban lévő épületekkel haszonbérbe kiadó. (275)

Nagyny-utczán egy ház eladó, mely áll: 8 szoba, 4 konyha, 2 pincze, bolthelyiség és a hozzátartozókkal együtt. (582.)

Szép éneklő harci kanárik eladók.

Eladó földek. I. A h-pályii utszélen 10 hold szántó föld. II. A tégláskertben (1-ső járás) 5 nyilas szántó föld. (271.)

Egy, uraságoknál szolgált hosszas bizonylatokkal ellátott úri nő, mint kiadó nő vagy gazdaszony, uraságoknál alkalmazást keres. (78.)

Egy jó családból való árva leány 20 óhajtna mint társalkodónő, mek mellé — mint bom — nyérni.

Gazdatisztek, gépészek, k azonnal megrendelhetők.

Kiadó tanya-föld. A Szepesen 5 nyilas tanya-föld épületekkel haszonbérbe kiadó. Értekezhetni irodámban. (272.)

Szép, fiatal, nevelt leány valamelyik boltban, mint elárúsi tő nő alkalmazást keres. (634.)

Eladó ház. Bárány-utczában, szilárd anyagból készült és 5 szobát tartalmazó ház és 23 öndódi földdel, szabad kézből eladó. (549.)

Eladó ház. Csokonai-utczán egy jó karban lévő ház, — jövedelmez 400 forintot, — eladó.

Ügynökök, helyben némi óvadékkal felvétetnek.

Bútorozott szoba Péterfia ek 1-től kiadó. (590.)

Eczetes ugorka három nagy üveggel eladó. (491.)

Elárúsió nő, esti tanfolyamot végzett, könyvelésben jártas, üzletből bizonylattal rendelkezik — alkalmazást keres. — Bővebbet irodámban. (487.)

Jó forgalmu bolt és koresma helyiség berendezéssel szabad kézből bármikor átvethető. (482)

Eladó szőlős kert A Csige kertben egy 3 kat. hold területű gyümölcsös kert, melyen egy szép uri lak és ezenkívül több lakosztály van, melyért évente 440 frtot fizet a jelenlegi bérlő, — szabadkézből eladó. Értekezhetni irodámban. (280.)

Eladó részvények:

Ipar és keresk. bank 20 drb.

Közgazdasági bank 15 drb.

Helyivasuti 14 drb.

Bővebb utasítást ad irodám (481.)

Az ezen rovatokban közlöttek iránt felvilágosítást ad s egy ily közleményt 25 kr előleges lefizetés mellett, felvesz és közlétesz.

Debreczen, 1896. Nyomatott a város könyvnyomdájában. — 799.